

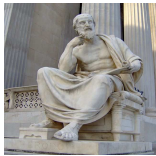

Do slovníčka: Vo víre revolúcii a nacionalizmu
Tematický celok: Na ceste k moderným národom

	Viedenský kongres 1815 Viedenský kongres bol mierový kongres všetkých európskych štátov okrem Turecka, ktorý sa konal od 14. septembra 1814 do 9. júna 1815 vo Viedni a čiastočne aj v Bratislave. Ukončil epochu vojen s napoleonským Francúzskom a viedol k zásadným zmenám európskych hraníc. Viedenský kongres položil základy modernej diplomacie. Bol dielom vedúcich osobností Klemensa Metternicha a Charlesa Talleyranda, bola to koncepcia rovnováhy síl, ktorá mala zabrániť vzostupu ďalšieho Napoleona a zabezpečiť trvalý mier.
	Clemens Lothar Metternich * 15. máj 1773, Koblenz, Nemecko – †11. jún 1859, Viedeň, Rakúsko Po obsadení Porýnia francúzskou republikánskou armádou v roku 1794 sa s otcom presťahoval do Viedne a vstúpil do diplomatických služieb habsburskej monarchie. Metternich vykonával úrad vyslanca, v Drážďanoch, Berlíne a v Paríži. V rokoch 1809 a 1821 sa stal rakúskym ministrom zahraničia a štátnym kancelárom. Bol obratným politikom – na jeho radu bolo po porážke Rakúska v roku 1809 spečatené nové spojenectvo s Francúzskom svadbou rakúskej arcivojvodkyne Márie Lujzy s cisárom Napoleonom. Podarilo sa mu udržať i náklonnosť ruského cára Alexandra I.
	Charles de Talleyrand * 2. február 1754, Paríž – † 17. máj 1838, Paríž Počas svojho života zastával politické mocenské funkcie vo viacerých režimoch danej epochy. Bol poslancom v zhromaždení generálnych stavov v období monarchie, predsedom Národného zhromaždenia a veľvyslancom počas Veľkej francúzskej revolúcie, ministrom zahraničných vecí v etape Direktória, konzulom za Prvého cisárstva, veľvyslancom, ministrom zahraničia a predsedom Rady ministrov v období Reštaurácie, veľvyslancom v službách Júlovej monarchie.

Do slovníčka: Vo víre revolúcii a nacionalizmu
Tematický celok: Na ceste k moderným národom

	Ludovít Napoleon Bonaparte * 20. apríl 1808, Paríž – † 9. január 1873, Chislehurst Ludovít Napoleon Bonaparte bol v rokoch 1848-1852 francúzsky prezident a po štátnom prevrate v rokoch 1852-1870 francúzsky cisár ako Napoleon III. Bol synovcom Napoleona I. Bonaparteho. Po páde vlády francúzskeho kráľa Ľudovíta Filipa v roku 1848 bol zvolený za prezidenta druhej Francúzskej republiky. V roku 1852 vykonal štátny prevrat a reštauroval francúzske cisárstvo. Pomohol Taliansku pri zjednotení v boji proti Rakúsku. Bojoval v bitke pri Sedane proti Severonemeckému spolku. Po prehre ho zbavili trónu.
	Cár Mikuláš I. *6. júl 1796, Cárské Selo – † 2. marec 1855, Petrohrad Bol ruským cárom od roku 1825 a bratom Alexandra I. Po svojom nástupe na trón tvrdo odmietal akékoľvek reformy. Potláčal revolučné hnutie nielen doma v Rusku, ale aj v celej Európe (povstanie dekabristov 1825, povstanie v Poľsku 1830, revolúcia v Uhorsku 1849). Preslávil sa vetou: „Na prahu Ruska je revolúcia, kým žijem doňho nevstúpi!“ Usiloval sa urobiť z Ruska svetovú veľmoc. Viedol časté vojny – najväčšou bola Krymská vojna 1853 – 1856. Jej konca sa už nedožil, zomrel rok pred jej skončením. Rusko však túto vojnu proti presile prehralo.
	František Jozef I. * 18. august 1830, Viedeň – † 21. november 1916, Viedeň František Jozef I. bol rakúsky cisár, český a uhorský kráľ a prezident nemeckého spolku. Vládal najdlhšie v dejinách Rakúskej monarchie – celých 68 rokov. Nastúpil na trón ako 18-ročný počas revolúcie 1848 / 1849. Manželkou mu bola Alžbeta Bavorská, známa ako Sissi. Prehral vojnu s Talianskom, čo znamenalo stratu územia v Taliansku. Prehral vojnu s Nemeckom o vplyv nad nemeckými štátmi. V roku 1914 stál na začiatku vypuknutia 1. svetovej vojny.